

Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
NIILS WAHL
prednesené 10. septembra 2015¹

Vec C-294/14

**ADM Hamburg AG
proti
Hauptzollamt Hamburg-Stadt[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Finanzgericht Hamburg (Nemecko)]**

„Doprava — Colná únia a Spoločný colný sadzobník — Colný kódex spoločenstva — Colné preferencie — Článok 74 ods. 1 nariadenia (EHS) č. 2454/93 — Pôvodné výrobky vyvezené zo zvýhodnenej krajiny — Požiadavka, podľa ktorej výrobky deklarované na prepustenie do voľného obehu v Európskej únii musia byť totožné s výrobkami vyvezenými zo zvýhodnenej krajiny, ktorá sa pokladá za krajinu ich pôvodu — Zásielka pozostávajúca zo zmesi surového oleja z palmových jadier pochádzajúceho z niekoľkých krajín využívajúcich rovnaké preferenčné zaobchádzanie“

1. Vo veci prejednáwanej pred vnútroštátnym súdom bol do Európskej únie dovezený surový olej z palmových jadier z rôznych krajín Strednej a Južnej Ameriky, z ktorých všetky využívajú rovnaké preferenčné clo. Na účely dopravy bol olej pochádzajúci z niekoľkých týchto krajín vliaty do jednej nádrže a na účely prepustenia do voľného obehu v Európskej únii bol deklarovaný ako zmes.
2. V tejto súvislosti sa vynára otázka, ako treba pristupovať k miešaniu výrobkov pochádzajúcich z rôznych krajín, pokiaľ ide o uplatnenie preferenčného cla. Súdny dvor je konkrétne požiadaný o výklad článku 74 ods. 1 nariadenia č. 2454/93² – ktorý neumožňuje žiadne pozmenenie či spracovanie výrobkov –, a najmä požiadavky, podľa ktorej výrobky deklarované na prepustenie do voľného obehu v Európskej únii musia byť totožné s výrobkami vyvezenými zo zvýhodnenej krajiny, ktorá sa považuje za krajinu ich pôvodu (ďalej len „požiadavka totožnosti“).

I – Právny rámec

A – Nariadenie (ES) č. 732/2008³

3. Článok 5 nariadenia č. 732/2008 stanovuje:

„1. Stanovené colné zvýhodnenia sa uplatňujú na dovoz výrobkov zahrnutých do opatrenia uplatňovaného na zvýhodnenú krajinu, z ktorej tieto výrobky pochádzajú.

1 — Jazyk prednesu: angličtina.

2 — Nariadenie Komisie (EHS) z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 253, 1993, s. 1; Mím. vyd. 02/006, s. 3), v znení zmenenom a doplnenom nariadením Komisie (EÚ) č. 1063/2010 z 18. novembra 2010 (Ú. v. EÚ L 307, s. 1).

3 — Nariadenie Rady z 22. júla 2008, ktorým sa uplatňuje systém všeobecných colných preferencií na obdobie od 1. januára 2009 do 31. decembra 2011 a ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (ES) č. 552/97, (ES) č. 1933/2006 a nariadenia Komisie (ES) č. 1100/2006 a (ES) č. 964/2007 (Ú. v. EÚ L 211, 2008, s. 1).

2. Na účely opatrení uvedených v článku 1 ods. 2 sa uplatnia pravidlá pôvodu, ktoré sa týkajú vymedzenia pojmu pôvodné výrobky, a súvisiace postupy a metódy administratívnej spolupráce ustanovené v nariadení (EHS) č. 2454/93.

...“

B – Nariadenie (EHS) č. 2454/93

4. Nariadením č. 2454/93 sa vykonáva Colný kódex Spoločenstva⁴.

5. Odôvodnenie 16 nariadenia č. 1063/2010, ktorým bolo zmenené a doplnené nariadenie č. 2454/93, objasňuje existenciu potreby pružnosti, pretože pravidlá platné v čase prijatia pozmeňujúceho a doplňujúceho nariadenia vyžadovali dôkaz o priamej doprave do Európskej únie, ktorého získanie môže byť zložité. Táto požiadavka spôsobovala, že určité výrobky, ku ktorým bol priložený platný dôkaz o ich pôvode, v skutočnosti nemohli využívať preferenčné zaobchádzanie. To je dôvod, prečo bolo vhodné zaviesť nové, jednoduchšie a pružnejšie pravidlo zamerané na to, či tovar predložený colným orgánom na prepustenie do voľného obehu v Európskej únii bol rovnaký ako tovar, ktorý opustil zvýhodnenú krajinu vývozu, pričom bolo najdôležitejšie, aby tento tovar nebol *počas prepravy* nijakým spôsobom pozmenený či pretvorený.

6. Článok 72 nariadenia č. 2454/93 stanovuje:

„Za výrobky s pôvodom v zvýhodnenej krajine sa považujú:

- a) výrobky úplne získané v danej krajine v zmysle článku 75;
- b) výrobky získané v danej krajine, v ktorých sú použité materiály, ktoré tam neboli úplne získané, za predpokladu, že tieto materiály podstúpili dostatočné opracovanie alebo spracovanie v zmysle článku 76.“

7. Článok 74 nariadenia č. 2454/93 uvádza:

„1. Výrobky deklarované na prepustenie do voľného obehu v Európskej únii musia byť totožné s výrobkami vyvezenými zo zvýhodnenej krajiny, ktorá sa pokladá za krajinu ich pôvodu. Pred tým, ako sa deklarujú na prepustenie do voľného obehu nesmú byť nijako pozmenené, spracované ani sa na nich nesmú vykonať operácie iné ako také, ktoré ich majú uchovať v dobrom stave. Skladovanie výrobkov alebo zásielok a rozdeľovanie zásielok sa môže vykonať na zodpovednosť vývozcu alebo následného držiteľa tovaru a výrobky zostávajú v krajine alebo krajinách tranzitu pod colným dohľadom.

2. Splnenie ustanovení odseku 1 sa považuje za uspokojivé, ak colné orgány nemajú dôvod o tom pochybovať; v takých prípadoch môžu colné orgány požiadať deklaranta, aby poskytol dôkaz o spĺňaní podmienok, ktorý je možné poskytnúť akýmkoľvek spôsobom, vrátane zmluvných prepravných dokladov, ako sú nákladné listy; alebo v podobe faktických či konkrétnych dôkazov založených na označení alebo číslovaní balení alebo akýchkoľvek dôkazov týkajúcich sa samotného tovaru.“

4 — Nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (ďalej len „Colný kódex Spoločenstva“) (Ú. v. ES L 302, 1992, s. 1; Mím. vyd. 02/004, s. 307). Uvedené nariadenie spája do jedného kódexu veľký počet nariadení a rozhodnutí Spoločenstva, ktoré sa týkajú colných predpisov.

II – Skutkové okolnosti, konanie a prejudiciálna otázka

8. ADM Hamburg 11. augusta 2011 doviezla do Nemecka z Ekvádora, Kolumbie, Kostariky a Panamy niekoľko zásielok surového oleja z palmových jadier na účely prepustenia do voľného obehu v Európskej únii. Všetky tieto krajiny sú vyvážajúcimi krajinami VSP.⁵ Olej bol dopravený v rôznych nádržiach nákladnej lode. S cieľom využiť preferencie predložila ADM Hamburg osvedčenia o preferenčnom zaobchádzaní, ktoré vydali vyššie uvedené krajiny.

9. Vec prejednávaná pred vnútroštátnym súdom sa týka iba jednej z uvedených zásielok (ďalej len „sporná zásielka“). Sporná zásielka obsahovala zmes surového oleja z palmových jadier pochádzajúceho z rôznych zvýhodnených krajín.

10. Hauptzollamt Hamburg-Stadt vydal 8. decembra 2011 výmer dovozného cla. Pokiaľ ide o spornú zásielku, vypočítal dovozné clo na základe colnej sadzby platnej pre tretie krajiny, teda bez priznania požadovaného preferenčného zaobchádzania. Dôvodom odmietnutia preferenčného zaobchádzania bolo v podstate to, že surový olej z palmových jadier sa z rôznych dovážaných zásielok z rozličných krajín pôvodu zmiešal v jednej nádrži.

11. Po neúspešnom správnom odvolaní podala ADM Hamburg žalobu na Finanzgericht Hamburg. Keďže Finanzgericht Hamburg mal pochybnosti o správnom výklade príslušných ustanovení práva Únie, rozhodol o prerušení konania a o podaní návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý sa týka tejto otázky:

„Je skutková podmienka stanovená v článku 74 ods. 1 prvej vete [nariadenia č. 2454/93], podľa ktorej výrobky deklarované na prepustenie do voľného obehu v Európskej únii musia byť totožné s výrobkami vyvezenými zo zvýhodnenej krajiny, ktorá sa pokladá za krajinu ich pôvodu, splnená v prípade, akým je prejednávaný prípad, v ktorom sa vyviezlo niekoľko fyzicky neoddelených čiastočných množstiev surového oleja z palmových jadier z rôznych krajín vývozu s VSP, ktoré sa považujú za krajiny ich pôvodu, a doviezlo do Európskej únie, keďže pri vývoze boli tieto množstvá vždy naplnené do tej istej nádrže nákladnej lode a v tejto nádrži sa zmiešané doviezli do Európskej únie, pričom možno vylúčiť, že počas prepravy týchto výrobkov až do ich prepustenia do voľného obehu sa do nádrže transportnej lode dostali iné výrobky – predovšetkým výrobky, ktoré nie sú predmetom preferenčného zaobchádzania?“

12. Písomné pripomienky predložili ADM Hamburg, Hauptzollamt Hamburg-Stadt a Komisia. S výnimkou Hauptzollamt Hamburg-Stadt sa títo účastníci konania vyjadrili aj ústne na pojednávaní, ktoré sa konalo 11. júna 2015.

III – Analýza

A – Otázka

13. Je požiadavka totožnosti výrobkov, ktoré opustili zvýhodnenú krajinu, s výrobkami, ktoré boli predložené colným orgánom na základe vyhlásenia o prepustení do voľného obehu v Európskej únii, stanovená v článku 74 ods. 1 nariadenia č. 2454/93, splnená v prípade, keď bol surový olej z palmových jadier pochádzajúci z niekoľkých krajín využívajúcich rovnaké preferenčné clo naplnený do tej istej nádrže nákladnej lode a v tejto nádrži bol dovezený vo forme zmesi? To je v podstate

5 — Všeobecný systém preferencií.

otázka, o ktorej objasnenie žiada vnútroštátny súd Súdny dvor v prejednávanej veci. Podnietením vnútroštátneho súdu k tomu, aby požiadal Súdny dvor o vysvetlenie tejto otázky, bola nielen skutočnosť, že Súdny dvor doteraz nemal príležitosť objasniť zmysel článku 74 nariadenia č. 2454/93, ale aj to, že colné orgány členských štátov zastávajú v tejto veci rozdielne názory.

14. Presnejšie povedané, existujú pochybnosti, či miešanie výrobkov – ktoré sú v prejednávanej veci vzájomne zameniteľné, a, keďže ide o surový olej z palmových jadier, látkovo totožné – pochádzajúcich z rôznych zvýhodnených krajín vylučuje preferenčné zaobchádzanie. Z dôvodov uvedených nižšie zastávam názor, že to tak nie je.

B – *Nové, pružnejšie pravidlo*

15. Dovoľte mi na začiatok pripomenúť, že predtým, než bol článok 74 nariadenia č. 2454/93 zmenený a doplnený nariadením č. 1063/2010, sa na využívanie preferencie zo strany dovozcu vyžadoval dôkaz o priamej doprave do Európskej únie, pričom išlo o požiadavku, ktorú bolo často ťažké splniť. Ako objasňuje odôvodnenie 16 nariadenia č. 1063/2010, článok 74 nariadenia č. 2454/93 mal zaviesť nové, jednoduchšie a podstatne pružnejšie pravidlo zamerané na to, aby bol deklarovaný tovar ten istý, ktorý sa vyviezol.

16. Na začiatok by som chcel tiež zdôrazniť, že požiadavka totožnosti, ktorá je uvedená v článku 74 ods. 1 nariadenia č. 2454/93, by sa nemala posudzovať samostatne, ale vo vzájomných súvislostiach, najmä v spojení s článkom 74 ods. 2, ktorý uvádza, že splnenie požiadavky totožnosti *sa považuje za uspokojivé, ak colné orgány nemajú dôvod o tom pochybovať*. Inými slovami, ak colné orgány nemajú žiadny dôvod na to, aby sa domnievali, že výrobky deklarované do voľného obehu nie sú tými istými výrobkami, ktoré sa vyviezli, tieto orgány budú vychádzať z toho, že sa zaoberajú tými istými výrobkami.

17. Vo veci prejednávanej pred vnútroštátnym súdom nie je pôvod výrobkov sporný. Nie je sporné ani to, že ak by sa olej v napadnutej zásielke nezmiešal dohromady, využíval by preferenčné zaobchádzanie. Okrem toho sú dotknuté výrobky vzájomne zameniteľné, a keďže ide o surový olej z palmových jadier, sú látkovo totožné. Domnienka totožnosti uvedená v článku 74 ods. 2 spolu so skutočnosťou, že neexistuje žiadna pochybnosť, pokiaľ ide o pôvod výrobkov, by podľa môjho názoru mala sama osebe postačovať na vyriešenie otázky, ktorá je základom veci prejednávanej pred vnútroštátnym súdom.

18. Možno síce tvrdiť, že pre colné orgány je zložitejšie kontrolovať a odoberať vzorky dovezených výrobkov, ak sa výrobky rôzneho pôvodu dovážajú vo forme zmesi. Samozrejme, nemalo by sa zabúdať na cieľ uľahčiť úlohu colných orgánov, ktorou je overovať pôvod dovezených výrobkov. Mal by sa skôr považovať za jednu z hlavných zásad výkladu Colného kódexu, ako aj nariadenia č. 2454/93, ktoré je určené na vykonanie Colného kódexu. Je to tak v neposlednom rade preto, že Colný kódex sa okrem iného snaží zabezpečiť rýchle a účinné postupy na prepustenie výrobkov do voľného obehu.⁶ Nepochybne, je nanajvýš dôležité, aby colné orgány boli v prípade potreby schopné kontrolovať výrobky s cieľom overiť, či zodpovedajú osvedčeniu o pôvode.

6 — Rozsudok Derudder (C-290/01, EU:C:2004:120, bod 45). Na tento účel sa množstvo ustanovení Colného kódexu Spoločenstva, v znení zmien a doplnení, zaoberá kontrolou tovaru. Napríklad v súlade s článkom 68 písm. b) tohto kódexu môžu colné orgány s cieľom overenia colných vyhlásení kontrolovať tovar a na účely jeho analýzy alebo hlbkovej kontroly odoberať vzorky.

19. Na účely preferenčného zaobchádzania je preto dôležité, aby bolo možné preukázať spojitosť medzi výrobkom, jeho štatútom pôvodu a príslušným osvedčením o pôvode. Pri preukazovaní tejto spojitosti zohráva osvedčenie o pôvode kľúčovú úlohu.⁷ Súdny dvor zdôraznil význam formálneho dokladu o pôvode (osvedčenie o pôvode): z ustálenej judikatúry vyplýva, že požiadavka platného dokladu o pôvode vydaného príslušným orgánom sa nemôže považovať iba za formalitu, ktorú netreba dodržať, pokiaľ sa miesto pôvodu preukáže inými dôkaznými prostriedkami.⁸

20. Pokiaľ ide o vec prejednávanú pred vnútroštátnym súdom, z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že ADM Hamburg predložila osvedčenia o preferenčnom zaobchádzaní vo forme osvedčenia o pôvode pre všetkých päť zásielok (formulár A), ktoré ako také nie sú v tejto veci sporné.

21. V tejto súvislosti ustanovenia týkajúce sa osvedčení o pôvode v článku 47 písm. b) nariadenia č. 2454/93 uvádzajú, že osvedčenie musí obsahovať všetky náležitosti potrebné na identifikáciu výrobku, ktorého sa týka, predovšetkým počet balení, hrubú a čistú hmotnosť výrobku alebo jeho objem. Okrem toho príloha 17 nariadenia č. 2454/93 opisuje obsah „formulára A“. V kolónkach 5, 6 a 9 tohto formulára treba uviesť číslo položky, označenia, počet balení a hrubú hmotnosť alebo iné množstvo. Na druhej strane formulára, ktorá má názov „Poznámky“, sa v rámci bodu II „Všeobecné podmienky“ písmena b) ďalej uvádza, že každý výrobok v zásielke musí spĺňať požadované podmienky samostatne.

22. Je pravda, že miešanie výrobkov rôzneho pôvodu je na prvý pohľad len sotva zlučiteľné s požiadavkami týkajúcimi sa obsahu príslušných osvedčení, a to nielen pokiaľ ide o hmotnosť a množstvo, ale aj pokiaľ ide o požiadavku, že každý výrobok musí spĺňať požadované podmienky samostatne. Ak sa v tomto zmysle výrobok zmieša s výrobkom iného pôvodu spôsobom, ktorý znemožňuje opätovné fyzické oddelenie týchto dvoch výrobkov, bolo by možné tvrdiť, že už viac nejde o ten istý výrobok, ktorým bol pred tým, než sa zmiešal s iným výrobkom. Tvrdenie, že miešanie by colným orgánom sťažilo overovanie pôvodu, teda má určité opodstatnenie. V tomto zmysle by bolo možné článok 74 ods. 1 nariadenia č. 2454/93 chápať tak, že vyžaduje, aby sa výrobky zodpovedajúce príslušným osvedčeniam o pôvode dopravovali spôsobom, ktorý zabezpečí ich fyzické oddelenie.

23. Napriek tomu si však nemyslím, že to predstavuje dostatočný dôvod na to, aby sa počas dopravy vyžadovalo fyzické oddelenie zásielok spojených s príslušným osvedčením o pôvode. Existuje niekoľko dôvodov, prečo zastávam tento názor.

24. Po prvé je dôležité mať na pamäti, že článok 74 je súčasťou kapitoly 2 hlavy IV časti I nariadenia č. 2454/93, ktorá sa zaoberá preferenčným pôvodom tovaru. Konkrétnejšie, uvedené ustanovenie predstavuje súčasť pododdielu 2 v oddiele 1 tejto kapitoly, ktorý sa zaoberá definíciou pojmu „pôvodné výrobky“, konkrétne ide o výrobky pochádzajúce zo zvýhodnenej krajiny na účely uplatnenia preferenčného cla.⁹

7 — Hoci to nie je relevantné v prejednávanej veci, je zaujímavé poznamenať, že aj v tejto súvislosti sa do systému zaviedla väčšia pružnosť a osvedčenia o pôvode sa už viac nepoužívajú. Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2015/428 z 10. marca 2015, ktorým sa mení nariadenie (EHS) č. 2454/93 a nariadenie (EÚ) č. 1063/2010, pokiaľ ide o pravidlá pôvodu týkajúce sa systému všeobecných colných preferencií a preferenčných sadzobných opatrení pre určité krajiny alebo územia (Ú. v. EÚ L 70, 2015, s. 12), zaviedlo nový systém osvedčovania pôvodu tovaru. Zabezpečuje sa prostredníctvom systému samoosvedčovania, v rámci ktorého sa vývozcovia registrujú v elektronickom systéme, v tzv. systéme REX.

8 — Pozri nedávny rozsudok Helm Düngemittel (C-613/12, EÚ:C:2014:52, bod 32 a citovanú judikatúru).

9 — Pozri napríklad články 72, 75 a 78 tohto nariadenia. V súlade s týmito ustanoveniami sa výrobky, ktoré boli úplne získané v zvýhodnenej krajine (ako napríklad zelenina vypestovaná v danej krajine), považujú za pôvodné výrobky, zatiaľ čo výrobky, ktoré nie sú úplne získané v danej krajine, môžu získať štatút pôvodu za predpokladu, že sú následne dostatočne spracované v zvýhodnenej krajine. Z článkov 79 a 83 tohto nariadenia ďalej vyplýva, že nepôvodný materiál možno použiť na ich výrobu, ak nepresahuje určité percento daného výrobku, zatiaľ čo napríklad pôvod strojov alebo paliva použitého pri výrobe daného výrobku je na určenie jeho pôvodu irelevantný.

25. Keďže pododdiel 2 sa ako celok zaoberá definíciou toho, čo predstavuje pôvodný výrobok, je len málo dôkazov (ak vôbec nejaké sú) o tom, že požiadavka totožnosti je určená na zabezpečenie čohokoľvek iného než toho, aby výrobky deklarované do voľného obehu boli v skutočnosti pôvodnými výrobkami, to znamená výrobkami, ktoré na účely určenia dovozného cla (vyššieho alebo nižšieho, v závislosti od pôvodu výrobku) pochádzajú zo zvýhodnenej, a nie z tretej krajiny. To je jediný účel článku 74 nariadenia. Je napríklad zrejmé, že dané ustanovenie sa netýka označovania výrobkov, ktoré sú určené na predaj spotrebiteľom.¹⁰

26. Ako už bolo uvedené vyššie, zdá sa, že účastníci konania nepovažujú za spornú skutočnosť, že výrobky deklarované na prepustenie skutočne zodpovedajú osvedčeniam o pôvode, ktoré predložila ADM Hamburg. Vnútroštátny súd nebol oboznámený so žiadnym tvrdením o opaku, nieto ešte s akýmkoľvek dôkazom, ktorý by naznačoval, že do spornej zásielky sa pridali výrobky z tretích krajín.

27. Po druhé, a najdôležitejšie, tekuté a sypké výrobky predstavujú osobitný prípad. Ja tomu rozumiem tak, že osvedčenia o pôvode sa v rámci bežnej praxe, pokiaľ ide o tieto druhy výrobku, vystavujú na určité časové obdobie a určitú hmotnosť výrobku, ktorý sa následne priradí k nákladnému listu. Tieto dokumenty sú však na účely dopravy, najmä pokiaľ ide o skutočné naloženie nákladnej lode, ktoré sa riadi úplne odlišným režimom, irelevantné.¹¹ V nijakom prípade nie je preto nezvyčajné, aby sa niekoľko osvedčení o pôvode spájalo s výrobkami dopravovanými v jednej nádrži alebo v rámci jedného nákladného priestoru, a to aj v situácii, keď všetky tieto výrobky pochádzajú z jednej a tej istej krajiny.

28. V tejto súvislosti sa na pojednávaní objasnilo, že nielen sporná zásielka, ale aj ďalšie zásielky surového oleja z palmových jadier, ktoré dovážala ADM Hamburg, boli *de facto* zmesi, hoci zmesi oleja pochádzajúceho z jednej zvýhodnenej krajiny. Vzhľadom na to a v spojení s výkladom článku 74 ods. 1 nariadenia č. 2454/93 môže požiadavka fyzického oddelenia tekutých alebo sypkých výrobkov viesť iba k neoprávnenému rozlišovaniu. Požiadavka fyzického oddelenia počas dopravy (založená na kritériu, akým je krajina pôvodu alebo osvedčenie o pôvode) pre tekutý a sypký tovar by viedla, pokiaľ ide o uplatňovanie preferenčného cla, k nepriaznivému zaobchádzaniu s výrobkami, ktoré je po ich umiestnení do rovnakého nákladného priestoru (alebo nádrže) ťažké, ak nie nemožné, oddeliť. Nevidím dôvod, ktorý by to mohol odôvodniť: prečo by miešanie výrobkov v nádrži alebo v nákladnom priestore, pričom ide o výrobky, ktoré sú, keďže ide o surový olej z palmových jadier, látkovo totožné a vzájomne zameniteľné, predstavovalo „pozmenenie alebo spracovanie“ v rozpore s článkom 74 ods. 1 nariadenia č. 2454/93 v prípade, keď tieto zmiešané výrobky pochádzajú z viacerých zvýhodnených krajín, ale nie v prípade, keď tieto výrobky pochádzajú z jednej krajiny?

29. Čo sa týka potreby overenia pôvodu, ktorá podľa mňa predstavuje jediný použiteľný argument, ktorý by na prvý pohľad bolo možné použiť ako odôvodnenie fyzického oddelenia, len poznamenávam nasledujúce: nevidím dôvod, prečo by bolo overenie pôvodu na základe osvedčení o pôvode jednoduchšie v situácii, keď sa vzájomne zameniteľné výrobky (tekuté alebo sypké) pochádzajúce z jednej krajiny dopravujú vo forme zmesi, a prečo by to bolo ťažké v situácii, o akú ide v prejednávanej veci, keď je niekoľko osvedčení o pôvode pripojených k zásielke, ktorá obsahuje vzájomne zameniteľné výrobky pochádzajúce z viacerých zvýhodnených krajín. V oboch prípadoch ide o niekoľko osvedčení o pôvode, ktoré sú pripojené k zmesi tekutých alebo sypkých výrobkov.

10 — Ako objasňuje odôvodnenie 7 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 978/2012 z 25. októbra 2012, ktorým sa uplatňuje systém všeobecných colných preferencií a zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 732/2008 (Ú. v. EÚ L 303, s. 1), zvýhodnený prístup na trh Únie by mal pomôcť rozvojom krajínám v ich snahe odstrániť chudobu a podporovať dobrú správu vecí verejných a trvalo udržateľný rozvoj tak, že im prostredníctvom medzinárodného obchodu pomôže vytvoriť dodatočný príjem, ktorý môžu opäť investovať v prospech vlastného rozvoja a aj diverzifikácie svojho hospodárstva. Miešanie vzájomne zameniteľných výrobkov z rôznych krajín, ktoré patria do rovnakej skupiny krajín VSP na tom nič nemení.

11 — V tejto súvislosti môžu otázky bezpečnosti vyžadovať, aby bol tovar, ktorý sa má dopraviť, naložený spôsobom, ktorý nezodpovedá nákladným listom. V každom prípade sa však zdá nepravdepodobné, že by počet nádrží alebo nákladných priestorov v lodi zodpovedal počtu zásielok prepravovaných v určitom čase.

30. To ma vedie k môjmu záverečnému hodnoteniu. Prvá veta článku 74 ods. 2 nariadenia č. 2454/93 podľa môjho názoru zavádza domnienku v prospech štatútu pôvodu. Len vtedy, keď colné orgány majú dôvod predpokladať, že výrobky nemajú štatút pôvodu, musí deklarant preukázať, že zásielka skutočne obsahuje tie isté výrobky, ktoré sa pôvodne vyviezli. V zmysle jasnej formulácie uvedeného ustanovenia to možno urobiť akýmkoľvek spôsobom, buď prostredníctvom zmluvných prepravných dokladov, akými sú nákladné listy; alebo prostredníctvom faktických či konkrétnych dôkazov založených na označení alebo číslovaní balení alebo akýchkoľvek dôkazov týkajúcich sa samotných výrobkov. V tomto zmysle teda doprava výrobkov vo forme zmesi nevyklučuje preferenčné zaobchádzanie. Aj s rizikom, že uvediem zjavnú vec, je to dovozca (deklarant), kto znáša riziko vyššieho dovozného cla, ak dôkazy, ktoré predložil, nepresvedčia colné orgány o štatúte pôvodu výrobkov.

31. Na základe vyššie uvedeného zastávam názor, že aj za takých okolností, o aké ide v prejednávanej veci, v ktorej i) výrobky, ktoré sa zmiešali, sú, keďže ide o surový olej z palmových jadier, látkovo totožné a vzájomne zameniteľné, ii) ide o výrobky pochádzajúce z krajín, ktoré využívajú rovnaké preferenčné zaobchádzanie, a iii) niet pochýb, pokiaľ ide o ich štatút pôvodu, je požiadavka totožnosti výrobkov vyvezených s výrobkami deklarovanými na prepustenie do voľného obehu v Európskej únii, ktorá je stanovená v článku 74 ods. 1 nariadenia č. 2454/93, splnená.

IV – Návrh

32. Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na prejudiciálnu otázku, ktorú položil Finanzgericht Hamburg, takto:

Požiadavka totožnosti stanovená v prvej vete článku 74 ods. 1 nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva, v znení zmenenom a doplnenom nariadením Komisie (EÚ) č. 1063/2010 z 18. novembra 2010, na základe ktorej výrobky deklarované na prepustenie do voľného obehu v Európskej únii musia byť totožné s výrobkami vyvezenými zo zvýhodnenej krajiny, ktorá sa pokladá za krajinu ich pôvodu, je splnená za takých okolností, o aké ide vo veci samej, v ktorej sa niekoľko zásielok surového oleja z palmových jadier pochádzajúcich z rôznych krajín využívajúcich rovnaké preferenčné zaobchádzanie na účely dopravy fyzicky neoddelilo, ale boli naplnené do rovnakej nádrže nákladnej lode, v dôsledku čoho sa do Európskej únie dovezli v tejto nádrži vo forme zmesi.